

[Wilhelm]

leder i nogle af de sager, der har været fremme. Det er ikke det, det drejer sig om her. Det, det drejer sig om her, er, at ministeren faktisk fremlagde det som et belastende forhold for en dansk borger, at han havde fået tilsagn – hvad han i øvrigt selv benægter, idet han selv har angivet andre kilder, det er sin sag, men selv om det nu var rigtig – at han har fået tilsagn om økonomisk støtte til nogle annoncer. Ministeren nævner også i sin famøse redegørelse som et belastende forhold for den pågældende borger, at han havde fået finansieret udgivelsen af et skrift, der vendte sig mod den britiske premierminister.

Forholdet er det, at der engang på folketingsbord har ligget et forslag, et lovforslag fra den daværende socialdemokratiske justitsminister, hvori det krævedes, at man i sådanne tilfælde skulle opgive sine finansieringskilder, og det er blevet afvist af det store flertal i folketinget, da de så, hvad det i øvrigt kunne få af konsekvenser for dem selv. Det er blevet afvist af ministerens eget parti. Alligevel fremlægger han det i en belastende redegørelse for en dansk borger, som om det var ulovligt. Den pågældende påstås at have fået tilsagn om støtte til nogle annoncer, og den pågældende påstås – jeg ved ikke, om han selv berigtiger det, som han gør med det første – at have fået støtte til udgivelsen af en pamflet.

Jeg mener ikke, vi kan have en retstilstand, hvor ministeren offentligt kan klandre borgere for, at sådan noget har de altså gjort, men i øvrigt dagen efter kan stille sig op herinde i salen og sige, at han vender sig imod et forslag, som stiller nogle krav i sådan nogle situationer, hvor man har fået penge udefra. Det betyder jo, at ministeren kan bruge sin myndighed og sin autoritet og sin adgang til medierne til at svine folk til, når det passer ham, for nogle handlinger, som han i øvrigt finder er helt i orden, når det er hans egne partifæller, eller hvem det ellers er af vennerne, som begår præcis de samme handlinger. Det kan ikke være en rimelig retstilstand.

Dertil kommer, at det må være et meget rimeligt brugerkrav, at man kan se på annoncer og pamfletter, hvor de er finansieret fra. Vi ville gerne have en sådan bestemmelse generelt, men i hvert fald hvis de er finansieret fra interesser i forbindelse med udenlandsk magt.

Jeg synes, at det var en dårlig begrundelse, vi hørte for afvisningen.

Det er klart, som også hr. Hans Jørgen Jensen sagde, at der kan være praktiske vanskeligheder ved afgrænsningen. Vi mener at have løst nogle af dem ved de bemærkninger, vi har gjort om Bertel Dahlgaards indvendinger fra 1952, men vi vil i øvrigt gerne være med til at lave hele Steinckes formulering om. Som sagt har vi set en pointe i at starte med Steinckes formulering, for den blev jo i sin tid rost så meget for at være så ganske særlig vellykket i sin udformning. Men lad os da prøve at lave den om.

Hr. Hagen Hagensen havde en bemærkning om, at det var svært at tage stilling til forslag fra VS, for nogle i VS gik jo ind for demokrati, og andre gjorde det ikke. Jeg ved ikke, hvornår det konservative folkeparti og hr. Hagen Hagensen er gået ind for fuldstændig fri og ubegrænset strejkeret. Det var noget af det, vi drøftede i VS, om det altid kunne være tilfældet. Jeg er ikke bekendt med, at hr. Hagen Hagensen er tilhænger af noget sådant – måske i Polen, men i hvert tilfælde ikke her i landet. Jeg ved ikke, hvornår hr. Hagen Hagensen og hans parti har afstået fra i ganske ekstreme, borgerkrigs-lignende situationer at lave indskrænkninger i de demokratiske rettigheder, at lave lovgivning med tilbagevirkende kraft. Så vidt jeg ved, har hr. Hagen Hagensen – i modsætning til de mest efterblevne dele af VS – eller hans parti i praksis demonstreret, at den slags respekterer de i hvert tilfælde ikke. Så vidt jeg ved, var hr. Hagen Hagensen's parti med til at forbyde et lovligt parti, at bryde grundloven, at åbne vejen for arrestation af lovligt valgte folketingsmedlemmer, og nogle år efter var man med til at lave straffelovstillæg med tilbagevirkende kraft, at indføre dødsstraf med tilbagevirkende kraft osv. osv. I en ekstrem situation, kan hr. Hagen Hagensen sige. Ja, det er præcis det, vor diskussion drejede sig om. Nogle i mit parti har følt, at i sådanne ekstreme situationer kunne de ikke på forhånd og med fuld garanti sige, at da ville de afstå fra den slags ting.

Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen af forslaget kan se på, om de indvendinger om afgrænsningsvanskelighederne var alvorligt ment, eller om de bare er et påskud. Hvis de er alvorligt ment, så kan vi nok få